

Nr 15.

Ankom till riksdagens kansli den 11 mars 1943 kl. 5 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utsträckning i vissa fall av i 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen stadgade tidsfrister för åtnjutande av tullfrihet.

I en den 12 februari 1943 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 57, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t för tiden 1 juli 1943—30 juni 1945 att i särskilda fall medgiva utsträckning av tullfrihet, varom i 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen stadgas, utöver i nämnda författningsrum bestämd längsta tid.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bland annat följande.

Enligt 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen må på särskild framställning tullfrihet under viss tid medgivas bland annat för åtskilliga i nämnda författningsrum angivna varor, vilka inkommit till riket men äro avsedda att återutföras.

Sådan tullfrihet må icke medgivas för längre tid än ett år från införseln, dock må tiden utsträckas till högst två år, då tullfrihet medgives för varor, som inkomma för att användas antingen såsom modeller eller mätverktyg eller för annat dylikt ändamål vid tillverkning av exportvara eller ock vid avprovning av vara, som är avsedd att utföras.

Genom proposition den 7 mars 1941, nr 147, föreslog Kungl. Maj:t riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t för tiden intill utgången av juni månad 1943 att i särskilda fall medgiva utsträckning av tullfrihet, varom i ovanberörda författningsrum stadgas, utöver däri bestämd längsta tid.

Sedan riksdagen i skrivelse den 2 april 1941, nr 148, lämnat det begärda bemyndigandet, förklarade Kungl. Maj:t i brev till generaltullstyrelsen den 9 april 1941 sig vilja, efter framställning i varje särskilt fall av vederbörande varuhavare, meddela beslut, huruvida och i vad mån tullfrihet finge åtnjutas utöver i omförmälda författningsrum stadgad längsta tid. Sådan utsträckning av tiden för åtnjutande av tullfrihet har därefter, på särskilda framställningar, medgivits av Kungl. Maj:t i åtskilliga fall.

Efter anmodan har generaltullstyrelsen i skrivelse den 29 januari 1943 avgivit yttrande rörande behovet av förlängning av tiden för det av riksdagen

lämnade bemyndigandet och därvid anfört, att då de skäl, vilka legat till grund för bemyndigandet, fortfarande syntes vara för handen, en utsträckning av giltighetstiden för detsamma, förslagsvis intill utgången av juni månad 1945, syntes styrelsen vara påkallad.

Föredragande *departementschefen* har funnit de försvårade handelsförbindelserna med utlandet fortfarande göra det önskvärt, att möjlighet beredes Kungl. Maj:t att utsträcka tidsfristerna för temporär tullfrihets åtnjutande i de fall, varom här är fråga. Departementschefen har förordat, att härför erfordrerligt bemyndigande, vilket syntes böra gälla för tiden 1 juli 1943—30 juni 1945, inhämtas hos riksdagen. Därvid har departementschefen förutsatt, att bemyndigandet må tillämpas även i fråga om redan utgångna tidsfrister, såvida ansökning om förlängning göres i fall då tull ännu icke erlagts.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 57.

Stockholm den 11 mars 1943.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande: se under betänkande nr 14.